

Holken sitter alldeles i fönster-
vinkeln på tre våningars höjd.
Huset vätter här mot en mindre
öppen plats, men alldeles ut-
med det går ett flitigt använt
stickspår.

att ruva och matade varandra, mest med någon grön larv. Stundom kunde en hel timme gå utan matning, men i regel skedde sådan ganska ofta.

Den 11/6 hade de kläckt och matade ungarna flitigt alltifrån början. Någon av dem låg dock hela tiden och värmdes dem. Det var till synes små insektsägg, som ungarna matades med.

Den 17/6 antecknade jag, att ungarna nu få sådan föda som hela insekter, även flygande sådana.

Den 19/6 tog jag tid på de första besöken av föräldrarna och konstaterade, att ungarna fingo mat i medeltal var tredje minut.

Den 21/6 gjorde de sig kraftigt hörda ur holken.

Den 27/6 hade de lämnat holken. — Någon ny kull har ej lagts i denna holk.

Även om ett sådant fall som detta ej är alldeles ovanligt, ger dock det ovan anförda ett belägg för denna fågels djärvhet och företagsamhet.

Folke Rösjö.

Ny lokal för gräshoppsångare.

Till de numera rätt talrika platser i landet, där gräshoppsångaren observerats, kommer nu ytterligare en. Sålunda hördes och sågs denna intressanta fågel sjunga den 19 och 20 juli i kärret söder om Ultuna mellan invallningen och Liljekonvaljeholmen. Vegetationen på lokalen utgöres av *Glyceria maxima* samt enstaka exemplar av *Spiraea ulmaria*, i vilka den sjungande fågeln alltid uppehöll sig. Huruvida dess förekomst i trakten var långvarig eller endast av mera tillfällig natur, kunde jag på grund av mitt korta besök därstädes ej avgöra.

Stockholm den 28 juli 1942.

Olof Elofson.

En vit stork i Västmanland.

En vit stork har under pingsten 1942 visat sig vid sjön Spaden invid Heds kyrka i Västmanland. Spaden är belägen i Heds socken, Västman. län, ungefär 1 km från Bernshammars station på järnvägslinjen Köping—Riddarhyttan

På
en liten
runt sti
jag då
dräkten
600 met
det må
varunde
emellert
samma
Det sva
mycket
den, lyf
där den

Någ
motsatt
återvänt
toalettbe
meters
doldes l
att det
trädde g

Tyv.
jag inte
Personer
omkring
tagit få
förekom

I de
gen up
plar vid
karaktär
gräsände
Stoc

Banl
repade g
lärka på
häckat c
vid sjön
har ej ia
Det.
ifrågavar

På morgonen den 25 maj 1942 begav jag mig till Spaden, som är en liten men god fågelsjö med sankta stränder och fräken- och sävfält runt stränderna, för att ta en titt på fågellivet. I kikaren upptäckte jag då en väldig, övervägande vit fågel, som stod och putsade fjäderdräkten på en tuväng på motsatta sjöstranden. Avståndet var omkring 600 meter, varför jag till en början tvivlade på mitt första intryck, att det måste vara en vit stork. Under den tid av omkring en timme, varunder jag oavbrutet höll den under kikärobservation, hann jag emellertid övertyga mig om fågelns identitet. Den stod länge kvar på samma ställe, sysselsatt med toalettbestyr och var lätt att iakttaga. Det svarta på dräkten, de höga benen och den långa näbben framträdde mycket tydligt. Efter omkring 45 minuter vandrade den närmare stranden, lyfte och flög omkring 100 meter åt sidan ut på ett fräkenfält, där den klev omkring, synbarligen letande efter grodor.

Några timmar senare på förmiddagen begav jag mig till sjöns motsatta strand för att söka komma närmare storken. Den hade då återvänt till den tuväng, där jag först upptäckte den, och återgått till toalettbestyren. Jag betraktade den genom kikaren på omkring 150 meters håll under omkring $\frac{1}{2}$ timme till dess den lade sig ned och doldes bakom tuvor av pors och skvattram. Det råder intet tvivel om att det var en vit stork. Alla enskildheter i gestalt och dräkt framträdde givetvis på det korta avståndet mycket tydligt.

Tyvärr måste jag senare på dagen återvända till Stockholm, varför jag inte är i stånd att i fortsättningen följa storkens öden och äventyr. Personer, bosatta i närheten av sjön, uppgåvo att storken vistats där omkring en vecka redan, när jag först fick syn på den. De hade dock tagit fågeln för en trana, vilket inte är ägnat att förvåna, eftersom ju förekomst av stork i dessa trakter veterligen tidigare ej ägt rum.

I detta sammanhang kan nämnas, att *skrattnås* i år för första gången uppträder i Spaden. Under pingstdagarna visade sig 6—8 exemplar vid sjön, där de syntes trivas. Om de häcka, vet jag ej. Sjöns karaktärsfåglar äro sothöns och skäggdoppingar. Dessutom finnas gräsänder, krickor, brunänder, vigg m. m.

Stockholm den 1 juni 1942.

Nils Lorichs.

1:e kanslisekreterare.

Förekomst av tofslärka, *Galerida cristata* L.

Bankdirektör SIGURD MELIN har benäget meddelat, att han upprepade gånger under den gångna våren och försommaren sett en tofslärka på en och samma plats, så att han anser att den sannolikt häckat där. Det ifrågavarande stället är egendomen Ådö, som ligger vid sjön Båven i Södermanland mellan Sparreholm och Flen. Den har ej iakttagits där förr än i år.

Det är visserligen fråga om en ganska nordlig lokal för den ifrågavarande arten, men den har förut funnits nordligare bl. a. på